

ZACHARIA

12-13

Van Gods bescherming van Jeruzalem tot de komst van de Messias en de vorming van een gereinigd volk.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/zacharia/12-13

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De laatste profetie over Israël	2 min	5
2	De eerste komst als tijds kader	3 min	6
3	De Makkabeeën en de verwerping van de Herder	4 min	7
4	Jeruzalem als zware steen voor de volken	2 min	9
5	Alle volken als profetische overdrijving	4 min	10
6	God brengt vijandelijke legers in verwarring	3 min	12
7	Juda als vuurpan en brandende fakkel	3 min	14
8	De bevrijding begint buiten Jeruzalem	4 min	16
9	God maakt zelfs de zwakken tot strijders	3 min	18
10	De Geest en de rouw over de Doorstokene	2 min	19
11	Persoonlijke rouw in alle families	2 min	21
12	Jezus is Degene Die zij doorstoken hebben	2 min	22
13	Pinksteren als vervulling van de Geestbelofte	2 min	23
14	Israëls herstel en bekering door de Geest	4 min	24

15	De bron tegen zonde en onreinheid	3 min	27
16	Afgoderij en misleidende profeten verdwijnen	4 min	28
17	De valse profeet verbergt zijn verleden	3 min	31
18	De wonden van de profeet zijn geen kruiswonden	3 min	33
19	Littekens van afgoderij en een uitvlucht	2 min	34
20	Trouw aan God boven familiebanden	2 min	35
21	Gemeentetucht en ijver voor Gods verbond	3 min	37
22	De valse profeet neemt Amos' woorden over	3 min	39
23	De geslagen Herder en het oordeel over Israël	2 min	41
24	Het overblijfsel ontkomt aan het jaar 70	3 min	42
25	Kritiek op de uitleg over de grote verdrukking	3 min	43
26	Maleachi over het louterende oordeel	3 min	45
27	Een nieuw priesterschap door loutering	4 min	47
28	God noemt het overblijfsel Zijn volk	2 min	49
29	Joden en heidenen samen als Gods priestervolk	3 min	51

30	Van beschermd Jeruzalem naar verwoeste stad	3 min	53
----	---	-------	----

	Om verder te lezen		54
--	--------------------	--	----

1

De laatste profetie over Israël

We bekijken Zacharia hoofdstuk 12, en we komen bij het laatste deel van het boek. De hoofdstukken 12 tot en met 14 vormen één profetie, net zoals de hoofdstukken 9 tot en met 11. Zoals de hoofdstukken 9 tot en met 11 begonnen met de woorden:

Een last, het woord van de HEERE in het land Chadrach.
Damascus zal zijn rustplaats zijn, want de HEERE heeft oog voor mensen, net als voor al de stammen van Israël,

ZACHARIA 9:1

zo beginnen ook deze drie hoofdstukken met de uitdrukking:

De boodschap van de Heer.

Maar in hoofdstuk 9 stond:

De boodschap van de Heer tegen Hadrach.

Dat was een Syrisch gebied dat onder Alexanders gezag kwam toen het werd veroverd. De last van het woord van de HEERE tegen iemand gaat over het oordeel over die persoon. Deze profetie blijkt uiteindelijk te gaan over de last van het woord van de HEERE tegen Israël.

De spreker baseert zijn uitleg op het Engelse 'against' ('tegen'). De hierboven aangehaalde HSV heeft in Zacharia 9:1 'in het land Chadrach' en in Zacharia 12:1 'over Israël'.

Ik zal betogen dat deze profetie, tegen de tijd dat ze ten einde is, over het einde van Israël spreekt. Ze begint echter heel positief tegenover Israël, waarbij God Israël opnieuw verdedigt.

2

De eerste komst als tijds kader

Veel mensen gaan er bij het bestuderen van dit gedeelte van Zacharia van uit dat we het over het einde van de wereld hebben. Het is heel gebruikelijk om veel delen van dit gedeelte toe te passen op de wederkomst van Christus of op de gebeurtenissen vlak daarvoor en vlak daarna. Zo wordt gedacht dat hoofdstuk 14 over de wederkomst van Christus, Armageddon en het duizendjarig rijk gaat. Dat geldt ook voor veel aspecten van de hoofdstukken 12 en 13. Maar dat komt alleen doordat mensen Zacharia bij hun studie vaak in losse stukjes behandelen. Ze vinden hier een vers of daar een vers, hier een beschrijving of een beeld dat hun apocalyptisch of eschatologisch voorkomt, alsof het over het einde van de wereld gaat. Ze denken dat dit een gedeelte is dat wel over zulke dingen moet gaan. Maar de profetie is een doorlopende profetie, die gebeurtenissen bespreekt die elkaar in een bepaalde volgorde opvolgen.

Midden tussen die gebeurtenissen staat dit vers, hoofdstuk 13, vers 7, dat bijna precies in het midden van deze specifieke profetie staat:

Zwaard, ontwaak tegen Mijn Herder en tegen de Man Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE van de legermachten. Sla die Herder en de schapen zullen overal verspreid worden. Maar Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden.

ZACHARIA 13:7

Toen Jezus in de bovenzaal tot Zijn discipelen sprak, zei Hij:

Toen zei Jezus tegen hen: U zult in deze nacht allen aanstoot aan Mij nemen, want er is geschreven: Ik zal de Herder slaan en de schapen van de kudde zullen uiteengedreven worden.

MATTHEÛS 26:31

Dit verwijst duidelijk naar Jezus Die gearresteerd wordt en Zijn discipelen die uiteenstuiven en van Hem wegrennen. Dat was volgens Hem de betekenis, en Hij citeerde dit vers. Dit vers werd die nacht vervuld. Daarom geeft het ons een sterke reden om dit gedeelte niet te zien als iets dat over de wederkomst van Christus gaat. Het tijds kader lijkt de eerste komst van Christus te zijn. Dit is niet de enige aanwijzing. We zullen hier nog andere ontdekken.

Daarom kijken we niet naar het einde van de wereld, maar opnieuw naar de tijd waarin God kwam en profetie vervulde door de Messias. Dat is inmiddels tweeduizend jaar geleden, hoewel gebeurtenissen daarna er volgens mij ook bij betrokken zijn, vooral in hoofdstuk 14. Dat wil zeggen: wat de Messias door Zijn dood en opstanding tot stand bracht, was niet slechts voor één moment in de tijd; het is voor alle tijden. Daarom werken de gevolgen ervan tot op de dag van vandaag door, en sommige dingen waarover we hier zullen lezen, verwijzen naar die gevolgen.

Wat de gebeurtenissen betreft waarnaar verwezen wordt, ben ik ervan overtuigd dat geen van de gebeurtenissen in de hoofdstukken 12 tot en met 14 verband houdt met de wederkomst van Christus. Daarmee neem ik een ongebruikelijk standpunt in, maar geen uniek standpunt. Er zijn anderen die het ermee eens zijn, maar het is niet de opvatting van de meerderheid. De opvatting van de meerderheid is de bedelingenleer, en binnen de bedelingenleer wordt dit gedeelte van Zacharia beschouwd als iets dat bij de eindtijd hoort.

3

De Makkabeeën en de verwerping van de Herder

Ik zal betogen dat Zacharia 12 begint met materiaal dat overlapt met de voorgaande profetie van drie hoofdstukken, de hoofdstukken 9 tot en met 11. Het loopt door tot hetzelfde punt en misschien nog iets verder. Deze twee profetieën bestrijken min of meer hetzelfde tijdvak. Niet precies tot op de datum, maar de hoofdstukken 9 tot en met 11 gaan grotendeels over dezelfde periode als de hoofdstukken 12 tot en met 14. Het verschil is dat in de hoofdstukken 12 tot en met 14 de nadruk zal liggen op het oordeel over Israël, zoals vers 1 van hoofdstuk 12 aangeeft.

Voordat God Israël oordeelt, zal Hij hun een kans geven om zich te bekeren. Hij zal de Messias sturen. Hij zal Zijn Geest over hen uitstorten. Maar omdat zij voor het grootste deel niet op deze gelegenheid reageren zoals ze zouden moeten, zal er een ramp komen die een einde maakt aan Israël. Dat is waar we het hier volgens mij over hebben.

Zoals we in hoofdstuk 9 zagen, ging het over de Makkabese oorlog, nadat Alexanders veroveringen waren besproken en ook het behoud door Jezus, waarvan we een glimp kregen. Ik geloof dat we in hoofdstuk 12, vers 1 tot en met 9, over diezelfde algemene periode gaan lezen. Een periode waarin Israëls vijanden proberen Israël te verwijderen, proberen Jeruzalem te verwijderen, proberen hen uit hun positie te verdrijven, proberen hun eigen karakter te vernietigen en de tempel ontwijden. Antiochus Epiphanes verbood de Joden daadwerkelijk om exemplaren van de Thora te bezitten, hun zonen te besnijden en de sabbat of het Pascha te vieren. Met andere woorden, hij probeerde Israël als volk van het verbond van God volkomen uit te wissen. Maar deze verzen vertellen hoe God Israël in die tijd zal beschermen. Hoofdstuk 9 zei natuurlijk hetzelfde. Toch zagen we aan het einde van hoofdstuk 11 dat God hen zou overgeven aan een wrede herder die hen zou verscheuren, omdat ze Jezus als hun Herder verwierpen. En dat was natuurlijk Rome. Dus ook het vorige gedeelte sprak aan het begin over Gods bevrijding van de Joden en hun tempel uit de handen van Alexander en Antiochus. En het verwees herhaaldelijk naar de Messias, Die zou komen en behoud zou brengen.

Hoofdstuk 11 eindigde met die uitgebeelde gelijkenis over de herder en de staven enzovoort. En omdat het volk de herder verwierp, en dat was Zacharia die de rol van de Messias speelde, brak hij de eerste staf, die genade was, en beëindigde hij het verbond tussen hemzelf en die opstandelingen. En later brak hij de tweede staf, die eenheid was. Die vertegenwoordigde de eenheid van het volk Israël. En ze vielen uiteen en waren niet verenigd, en ze werden verstrooid. En dit is wat er met hen gebeurde. Nadat Jezus was gekomen en was verworpen, kwamen de Romeinen. Ze veroverden, doodden en verstrooiden de Joden, en hun koninkrijk eindigde op dat moment.

Nu gaan we in hoofdstuk 12 op dezelfde manier beginnen als in hoofdstuk 9, namelijk in de tijd vóór Christus, maar niet heel ver vóór Christus: een paar eeuwen. Israël wordt bedreigd door andere volken, maar die andere volken slagen niet, omdat God

Israël tot een steen maakt die te zwaar is om te verwijderen. Het is alsof Israël daar in het Midden-Oosten is neergezet als een groot rotsblok dat de volken in de weg ligt. En dus besluiten ze die rots te verwijderen, maar daarmee verwonden ze alleen zichzelf.

Er staat:

4

Jeruzalem als zware steen voor de volken

De last, het woord van de HEERE over Israël. De HEERE spreekt, Die de hemel uitspant, de aarde grondvest en de geest van de mens in zijn binnenste vormt. Zie, Ik ga Jeruzalem maken tot een bedwelmende beker voor alle volken rondom, ja, ook tegen Juda zal het gaan bij de belegering van Jeruzalem. Op die dag zal het gebeuren dat Ik Jeruzalem zal maken tot een steen die moeilijk te tillen is voor al de volken. Allen die hem optillen, zullen zichzelf zeker diepe sneden toebrengen, en al de volken van de aarde zullen zich tegen haar verzamelen.

ZACHARIA 12:1-3

Een van de redenen waarom mensen deze dingen in de eindtijd plaatsen, is het gebruik van uitdrukkingen als:

‘alle volken’.

Er is in de geschiedenis beslist geen tijd geweest waarin alle volken van de wereld één bepaalde plaats aanvielen, ook Israël niet. En als dit dus verwijst naar een tijd waarin alle volken van de wereld Israël zullen aanvallen, dan is dat nog niet gebeurd. Dus moet dat de eindtijd zijn. Er moet in de eindtijd een nieuw Israël zijn, opnieuw bijeengebracht en opnieuw aangevallen door alle volken. En dit is precies het scenario waarvan veel eindtijdleraren geloven dat het hier wordt voorspeld.

Maar laat je niet misleiden door de overdrijving. De verwijzing naar alle volken komt heel vaak voor in de Schrift. Op andere plaatsen staat dat God Israël naar alle volken had verdreven toen Hij hen naar Babylon voerde. Als je bijvoorbeeld naar Zacharia 7:14 kijkt, waar Hij hen eraan herinnert dat Hij hen in de Babylonische ballingschap had gezonden, zegt Hij:

Ik heb hen echter met een storm weggeblazen naar alle heidenvolken, die zij niet kenden. Het land werd achter hen verwoest, zodat niemand erdoorheen kon trekken of ernaar terugkeren. Zo maakten zij van het begerenswaardige land een woestenij.

ZACHARIA 7:14

Hij herinnert hen dus aan de ballingschap. Hij zei dat Hij hen naar alle volken had verstrooid. Nu, er waren beslist volken waarheen ze niet verstrooid waren, al waren ze wijd en zijd verstrooid onder talrijke volken. Het punt hier is dat je ‘alle volken’ hier net zomin als een letterlijke uitspraak moet opvatten als op die andere plaats in Zacharia waar het genoemd wordt. Ze waren niet verstrooid naar elk volk op de planeet.

5

Alle volken als profetische overdrijving

En als je naar Handelingen hoofdstuk 2 kijkt, waar de situatie wordt geschetst voor de uitstorting van de Geest met Pinksteren, dan zegt Handelingen hoofdstuk 2, vers 5:

Nu woonden er Joden in Jeruzalem, godvrezende mannen uit alle volken die er onder de hemel zijn.

HANDELINGEN 2:5

Dat is wel een heel veelomvattende uitdrukking:

‘elk volk onder de hemel’.

En toch moet je niet denken dat dit letterlijk elk volk betekende dat er werkelijk onder de hemel bestaat. Dit betekent eenvoudigweg: uit de hele wereld. Joden uit de diaspora kwamen vanuit de hele wereld naar Jeruzalem voor het Pascha en voor Pinksteren, om op het feest aan hun verplichtingen als pelgrim te voldoen. Er waren dus mensen van heinde en verre, uit veel volken.

Verderop hebben we zelfs een lijst van enkele van die volken, in Handelingen 2, vers 9 en 10 en 11. Daar worden daadwerkelijk 15 verschillende volken opgesomd. Maar dat zijn niet alle volken. Het Navajovolk was daar niet vertegenwoordigd. Geen van de stamvolken uit Australië of zuidelijk Afrika was daar. Er waren natuurlijk volken op aarde, zelfs van India en China wist men in die dagen dat ze bestonden, maar die waren daar niet. Wanneer er staat:

‘alle volken onder de hemel’, dan is dat wat we een overdrijving noemen.

En interessant genoeg is Handelingen niet eens in poëzie geschreven, maar het gebruikt deze hyperbool. Zacharia is voor een groot deel in poëzie geschreven. De profeten gebruikten heel veel poëzie, en ze gebruikten hyperbolen. Dus wanneer er staat dat het moeilijk, zo niet onmogelijk zal zijn voor alle volken om de steen weg te tillen:

Op die dag zal het gebeuren dat Ik Jeruzalem zal maken tot een steen die moeilijk te tillen is voor al de volken. Allen die hem optillen, zullen zichzelf zeker diepe sneden toebrengen, en al de volken van de aarde zullen zich tegen haar verzamelen.

ZACHARIA 12:3

Dan zegt dat niet noodzakelijk dat letterlijk alle volken van de aarde dat zullen doen. Israël is door veel verschillende volken aangevallen. Vóór die tijd hadden de Babyloniërs hen trouwens al aangevallen. Natuurlijk hadden de Assyriërs hen daarvoor ook aangevallen. Ze werden niet verdreven. Zelfs de Samaritaanse bevolkingsgroepen om hen heen probeerden hen te verdrijven in de dagen van Zerubbabel en later Ezra en Nehemia. De Syriërs onder Antiochus Epiphanes deden dat. Veel volken hebben geprobeerd de inwoners van Jeruzalem te verdrijven en

hebben steeds ondervonden dat het onmogelijk was wanneer God aan hun kant stond. De Babyloniërs hebben hen wel verdreven, omdat God niet aan hun kant stond. Maar dit gaat over de tijd na de ballingschap. Alle volken die komen en proberen de inwoners van Jeruzalem te verdrijven, tot aan, uiteraard, de tijd van de Messias en daarna, zullen hen niet kunnen verdrijven. Het zal bewaard blijven.

Het zou zelfs hypothetisch bedoeld kunnen zijn. Zelfs als alle volken zouden proberen Jeruzalem uit de weg te ruimen, zou dat hun niet lukken.

De spreker sluit hier aan bij het Engelse ‘though all nations’, dat hij opvat als ‘zelfs als alle volken’. De aangehaalde HSV zegt: ‘en al de volken van de aarde zullen zich tegen haar verzamelen’.

Hoe dan ook, dit zegt dat God in de periode die Zacharia beschrijft, volgens mij de intertestamentaire periode, niet zal toelaten dat Jeruzalem valt, ondanks tegenstand van veel volken. Zelfs als alle volken zouden proberen de inwoners van Jeruzalem te verdrijven, zou het hun niet lukken.

6

God brengt vijandelijke legers in verwarring

Vers 4:

Op die dag, spreekt de HEERE, zal Ik alle paarden met schichtigheid slaan en hun ruiters met krankzinnigheid. Maar over het huis van Juda zal Ik Mijn ogen openhouden en alle paarden van de volken zal Ik met blindheid slaan.

ZACHARIA 12:4

Dat zou slaan op de paarden van vijanden, niet op de paarden van Israël, maar op die van de volken die tegen hen optrekken. Hij zal hen beschermen door hun paarden met verwarring te slaan:

en zijn ruiter gek maken.

Dit is ongetwijfeld symbolisch, maar er waren momenten waarop God dat letterlijk deed. Toen Gideon en zijn driehonderd mannen hun kruiken braken en in de nacht hun fakkels tevoorschijn lieten komen en zeiden:

Zo bliezen de drie groepen op de bazuinen en braken de kruiken. Met hun linkerhand hielden zij de fakkels vast en met hun rechterhand de bazuinen om daarop te blazen. En zij riepen: Het zwaard van de HEERE en van Gideon!

RICHTEREN 7:20

raakten de Midianieten, die hen in aantal verre overtroffen, in verwarring en begonnen ze elkaar te doden. Daardoor hoefden Gideons mannen niet al het doden voor hun rekening te nemen. De Midianieten doodden elkaar. Dat kwam doordat God hen in verwarring bracht.

Dit is een van Gods strategieën. Hij gebruikte die later opnieuw in de dagen van Josafat, in 2 Kronieken hoofdstuk 20. Josafat was omringd door een enorme menigte, een bondgenootschap van drie verschillende volken die tegen hem optrokken, veel te veel om te verslaan. Hij bad en vroeg God hen te bevrijden. Een profeet van God zei:

Hij pleegde overleg met het volk en stelde voor de HEERE zangers aan en mensen die de heilige Majesteit prijzen zouden, terwijl zij voor de gewapende mannen uit trokken en zeiden: Loof de HEERE, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig!

2 KRONIEKEN 20:21

Dus dat deden ze. Wat er gebeurde, was dat God verwarring onder de vijanden bracht, en ze begonnen elkaar uit te moorden.

Verwarring onder vijanden brengen is een van Gods strategieën. Ik weet niet in hoeverre dit letterlijk gebeurd kan zijn in een van de veldslagen van de Makkabeeën of iets dergelijks, maar dit hoeft niet letterlijk te zijn. Het zegt dat God er inderdaad op bovennatuurlijke wijze voor zal zorgen dat geen enkel vijandelijk leger hen zal kunnen verslaan.

Dat betekent: ‘Ik zal het gunstig aanzien’, wat inhoudt dat er bescherming zal zijn.

Op die dag, spreekt de HEERE, zal Ik alle paarden met schichtigheid slaan en hun ruiters met krankzinnigheid. Maar over het huis van Juda zal Ik Mijn ogen openhouden en alle paarden van de volken zal Ik met blindheid slaan.

ZACHARIA 12:4

Opnieuw, niet letterlijk. Dit is allemaal heel apocalyptisch.

7

Juda als vuurpan en brandende fakkel

Dan zullen de leiders van Juda in hun hart zeggen: De inwoners van Jeruzalem zullen voor mij een bron van kracht zijn door de HEERE van de legermachten, hun God. Op die dag zal Ik de leiders van Juda maken als een vuurbekken in een stapel hout en als een brandende fakkel in een graanschoof. Rechts en links zullen zij al de volken rondom verteren en Jeruzalem zal nog op zijn plaats blijven, in Jeruzalem.

ZACHARIA 12:5-6

Ik vermoed dat dit grotendeels vervuld is in de opstand van de Makkabeeën, waarbij de mensen van Juda als een vuur waren dat hun vijanden verteerde, de Syriërs overal om hen heen. Let erop dat Hij zegt:

‘Ik zal de leiders van Juda maken als een vuurbekken.’ Met die leiders worden de heersers van Juda bedoeld. Dat was in die dagen de familie van de Makkabeeën. De priesterlijke familie van Mattathias werd de leiding. Hij zal hen maken als een vuurpan in een houtstapel en als een brandende fakkel.

Dit zijn twee beelden. Het ene is dat van een vuurpan in een houtstapel. Als je een vuurpan in een brandende houtstapel steekt, wat zal er dan met de vuurpan gebeuren? Niet veel. Hij wordt alleen maar heet. Hij is vuurvast. Het lijkt op wat Hij over Jozua zei, eerder in hoofdstuk 3, in het visioen van de vuile kleren van Jozua, toen satan hem beschuldigde. In Zacharia hoofdstuk 3 en vers 2 zei de HEERE tegen satan:

De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is?

ZACHARIA 3:2

In het Engelse citaat staat 'a brand plucked from the fire'. De spreker legt 'brand' hier uit als een metalen brandijzer; de HSV vertaalt het als 'een stuk brandhout'. Zijn volgende vergelijking berust op zijn uitleg van het Engelse woord.

Een brandijzer is, zoals ik al zei, een metalen voorwerp dat je in het vuur legt. Het wordt roodgloeiend, en je brandmerkt er vee mee. Maar het brandijzer zelf wordt niet door het vuur beschadigd. Het neemt de hitte van het vuur over, maar het is in zijn element. Het verbrandt niet. Het zal bewaard blijven in een situatie waarin minder bestendige voorwerpen zouden verbranden.

Zo zal ook een vuurpan in een stapel hout standhouden wanneer die brandt. Hij zal niet verbranden. De beproevingen en de invallen in Juda zullen hen niet laten verbranden. De leiders zullen dit overleven of doorstaan. Niet allemaal als afzonderlijke personen; velen van hen werden in die gevechten daadwerkelijk gedood. Maar als groep bleven de leiders van Juda bestaan totdat de strijd gewonnen was.

Ze zijn als een vuurpan doordat ze de beproeving die ze doormaken doorstaan, maar ze zijn ook als een brandende fakkel doordat ze niet zichzelf verbranden, maar hun vijanden. Een fakkel tussen het graan, tussen het gras, de schoven. Die zal die dingen verbranden. Dus de mensen die tegen hen optrekken, zullen door hen verslagen worden. Dat is in wezen de manier waarop deze dichterlijke beeldspraak wordt gebruikt.

8

De bevrijding begint buiten Jeruzalem

De spreker leest hier in zijn Engelse vertaling: 'Jeruzalem zal weer op zijn eigen plaats bewoond worden.' De hierboven aangehaalde HSV heeft: 'Jeruzalem zal nog op zijn plaats blijven, in Jeruzalem.'

Dit klinkt misschien als een terugkeer vanuit een andere plaats naar Jeruzalem, maar wat er in de tijd van de Makkabeeën gebeurde, was dat de tempel in Jeruzalem verlaten werd vanwege de gruwel van de verwoesting die Antiochus Epiphanes daar offerde. In wezen werd de aanbidding van God in Jeruzalem opgegeven. En natuurlijk moesten de Makkabeeën zelf uit Jeruzalem vluchten en in de bossen wonen, en ze voerden guerrilla-aanvallen uit. Ze moesten in de wildernis leven. Maar toen ze eenmaal gewonnen hadden, konden ze terugkomen naar Jeruzalem. Ze herstelden de tempeldienst enzovoort, zodat Jeruzalem weer door deze mensen bewoond werd, op zijn eigen plaats.

Er staat:

En de HEERE zal de tenten van Juda het eerst verlossen, opdat de luister van het huis van David en de luister van de inwoners van Jeruzalem niet groter zijn dan die van Juda. Op die dag zal de HEERE de inwoners van Jeruzalem beschermen. Wie onder hen wankelt, zal op die dag als David zijn, en het huis van David zal zijn als goden, als de Engel van de HEERE voor hun ogen. Op die dag zal het gebeuren dat Ik alle heidenvolken die tegen Jeruzalem oprukken, zal willen wegvagen.

ZACHARIA 12:7-9

Nu kunnen al die volken hier alle volken samen zijn die gedurende die hele periode komen, of alleen de verschillende volken die met Syrië verbonden zijn en in de legers van Syrië vertegenwoordigd zijn. Hoe dan ook, we zien dat dit naar die algemene

periode verwijst, net zoals hoofdstuk 9 daarnaar verwees. En we zullen zo meteen zien waarom, want deze periode eindigt met de komst van Jezus en gaat dus aan Zijn komst vooraf.

Nu staat er in vers 7:

Hij zal eerst de tenten van Juda redden.

Juda zou natuurlijk naar de dorpen verwijzen, niet naar de hoofdstad. Jeruzalem is de hoofdstad van Juda. Maar de dorpen, de tenten, de mensen in de buitengebieden die niet in de stad wonen, zijn niet de machtige mensen die de stad en het land besturen. De bevrijding zal komen uit kringen die minder aanzien hebben dan het huis van David in Jeruzalem. En waarom? Omdat het zo gebeurde.

Toen Jeruzalem bedreigd werd, toen de tempel door Antiochus Epiphanes ontwijfd werd, kwam de opstand niet uit Jeruzalem, niet van mensen in Jeruzalem, maar van mensen in een afgelegen stadje. Modeïn is het dorpje waar de priester Mattathias en zijn zonen daadwerkelijk een Syrische ambtenaar doodden. De opstand begon toen Antiochus het beoefenen van de Joodse godsdienst in Israël verbood. Hij stuurde een van zijn officieren naar elk van de dorpen om te proberen de Joden aan heidense godheden te laten offeren. En toen de officier in dit dorp, Modeïn, kwam, beval hij de priester daar, Mattathias, om aan een valse god te offeren. Mattathias weigerde dat te doen, maar een andere Jood stapte naar voren en bood aan het te doen, aan het bevel te gehoorzamen. En de priester Mattathias doodde die Jood en doodde vervolgens de Syrische officier.

Daar kom je hoe dan ook niet zonder strijd mee weg. En dus wist hij dat dit een oorlogsdaad tegen Syrië was. Hij en zijn zonen vluchtten naar de bergen, waar ze hun guerrillagroep organiseerden, de Makkabeeën. Joden uit het hele land die met hen sympathiseerden, sloten zich bij hen aan. En de opstand en het behoud van het volk kwamen niet uit Jeruzalem, maar uit een van de afgelegen dorpen, uit een plaats met minder aanzien dan Jeruzalem. Je zou kunnen denken dat Jeruzalem en het huis van David daar de bevrijders zullen zijn, maar zo was het niet. Deze bevrijding kwam uit de tenten van Juda, zodat de mensen van Jeruzalem zich niet boven hen konden verheffen. De hulp kwam uit een minder belangrijke plaats.

9

God maakt zelfs de zwakken tot strijders

Maar Hij zal de inwoners van Jeruzalem behouden. Natuurlijk werd het hele land, met inbegrip van de hoofdstad, behouden. En er staat dat degenen die zwak zijn, op die dag als David zullen zijn. Nu betekent 'als David' machtig. David was een machtige, dappere krijgsman. David was een koning die iedereen overwon tegen wie hij ten strijde trok. Sterker nog, zelfs voordat hij koning was, toen hij Michal, de dochter van de koning, als vrouw wilde hebben, dacht Saul dat hij David kon laten doden door duizend voorhuiden van Filistijnen te eisen.

Toen zei Saul: Jullie moeten dit tegen David zeggen: De koning vindt geen vreugde in een bruidsschat, maar wel in honderd voorhuiden van Filistijnen, om zich op de vijanden van de koning te wreken. Want Saul dacht David door de hand van de Filistijnen te laten vallen in de strijd.

1 SAMUEL 18:25

David trok eropuit en doodde er tweeduizend en bracht de voorhuiden bij hem.

David was een geduchte tegenstander wanneer hij ten strijde trok. Zelfs als jonge jongen had hij met zijn blote handen beren en leeuwen gedood. Waarschijnlijk had hij ook wel een mes of een knuppel of zoiets, maar hij had zijn schapen daadwerkelijk tegen zulke roofdieren beschermd, al als jonge jongen of jongeman. Hij was een flinke vechter. En er staat:

Op die dag zal de HEERE de inwoners van Jeruzalem beschermen. Wie onder hen wankelt, zal op die dag als David zijn, en het huis van David zal zijn als goden, als de Engel van de HEERE voor hun ogen.

ZACHARIA 12:8

Dat suggereert dat anderen nog machtiger zullen zijn dan David. Dit is opnieuw een hyperbool. Er bestaat geen tijd waarin zwakke mensen zouden vechten zoals David. Het punt is echter dat alle mensen van Israël in deze tijd dapper zullen strijden. En degenen die machtige strijders zijn, zullen strijden als de engel van God, de engel van de HEERE. Hoe strijdt de engel van de HEERE? Je herinnert je misschien dat in de dagen van Hizkia de Assyrische legers rondom Jeruzalem gelegerd waren en Hizkia bad. God stuurde toen een engel van de HEERE eropuit om 185.000 Assyrische soldaten te treffen en hen allemaal in één nacht te doden. De engel van de HEERE is ook een geduchte tegenstander.

Dat zouden over het algemeen de meer indrukwekkende mensen zijn, niet de zwakke mensen.

Met andere woorden, iedereen zal voor de vijanden een geduchte tegenstander zijn, omdat God hen zal versterken, ook de zwakke mensen, degenen die niet eens veel wapens hebben. Ze gooiden met stenen en hadden slingers en dat soort dingen, en ze sloegen de Assyrische legers af. Dit gaat er eenvoudig over dat de Joden dapper zullen zijn, boven hun natuurlijke vermogen uit. Dat wordt hier gesuggereerd omdat God met hen is, omdat God zegt:

Op die dag zal het gebeuren dat Ik alle heidenvolken die tegen Jeruzalem oprukken, zal willen wegvagen.

ZACHARIA 12:9

Het komt niet door de Joden, maar doordat God hun vijanden vernietigt. God heeft bepaald dat zij zullen winnen.

10

De Geest en de rouw over de Doorstokene

Helaas zou echter de tijd komen waarin God hen niet zou helpen om van de Romeinen te winnen. We gaan van die periode over naar de tijd van de Messias, geloof ik.

De passage aan het einde van hoofdstuk 12 die we zo gaan lezen, wordt door schrijvers die de bedelingenleer aanhangen bijna altijd toegepast op iets wat aan het einde, tijdens de grote verdrukking, zal gebeuren. Zij geloven dat God Zijn Geest op het Joodse volk zal uitstorten en dat zij zich zullen bekeren. Dit hangt samen met hun opvatting dat ergens na de opname zal gelden:

En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

ROMEINEN 11:26

Dat is hoe zij Romeinen 11:26 begrijpen. Zij geloven dat God aan het einde van de grote verdrukking, of ergens halverwege de grote verdrukking — misschien zouden ze niet allemaal hetzelfde tijdstip noemen, maar ergens in de toekomst — Zijn Geest op Israël zal uitstorten, en dat zij zich zullen bekeren. Dit is de Schrift die zij gebruiken. Er staat:

Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene. Op die dag zal in Jeruzalem de rouwklacht groot zijn, zoals de rouwklacht van Hadad-Rimmon in het dal van Megiddo.

ZACHARIA 12:10-11

Dat is toevallig de plaats waar Josia werd gedood toen hij tegen farao Necho streed. De dood van Josia veroorzaakte grote rouw. Hij zegt dus dat er een rouw zal zijn die lijkt op de rouw op die plaats bij de dood van Josia.

Het land zal rouw bedrijven, elk geslacht afzonderlijk: het geslacht van het huis van David afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, het geslacht van het huis van Nathan afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, het geslacht van het huis van Levi afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, het geslacht van Simeï afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk, al de overige geslachten: elk geslacht afzonderlijk en hun vrouwen afzonderlijk.

ZACHARIA 12:12-14

11

Persoonlijke rouw in alle families

Het is heel duidelijk dat dit op een erg langdradige manier wordt gezegd, door verschillende families te noemen en telkens ook hun vrouwen. Waarom niet gewoon iedereen zeggen, met inbegrip van hun vrouwen? Het wordt duidelijk zo uitgesponnen om een bepaalde indruk te wekken, namelijk dat de rouw zich zal uitstrekken tot families van hoge en lage stand. Hij noemt priesterlijke en koninklijke families. De familie van David, de koninklijke familie. De familie van Nathan. Nathan was een van de minder aanzienlijke Judese families. Het was een van de zonen van David die niet daadwerkelijk koning werd toen Salomo dat werd: Nathan.

Dan wordt de familie van het huis van Levi genoemd, de priesterlijke familie, en vervolgens ook Simeï, een minder aanzienlijke Levitische familie. Hij neemt dus voorbeelden uit de koninklijke Judese families en de Levitische families. Hij kiest binnen die categorie een familie van hoge stand en een familie van lage stand en zegt dat zij hier allemaal bij betrokken zullen zijn, en hun vrouwen ook. Dit is dus niet alleen iets wat bij de mannen gebeurt. De vrouwen en de mannen, hoog en laag in

rang, zullen ieder afzonderlijk zijn. Dat betekent dat dit iets persoonlijks zal zijn, niet alleen iets van groepspsychologie waarbij iedereen meedoet omdat alle anderen meedoen. Helemaal afzonderlijk zullen ze rouwen, omdat de Geest op hen is uitgestort.

Dit lijkt inderdaad te gaan over een algemene bekering, een algemeen zich tot God keren van de Joden van alle rangen en zelfs van beide geslachten. Wie overkomt dit? De inwoners van Jeruzalem. De Geest van genade en smeekbeden wordt op hen uitgestort, en zij zullen:

naar Mij kijken, Degene Die ze hebben doorstoken.

12

Jezus is Degene Die zij doorstoken hebben

Dit spreekt voor ons beslist over Jezus, en dat hoort ook zo te zijn. Die specifieke zin, ‘Ze zullen naar Hem kijken, Degene Die ze hebben doorstoken’, wordt namelijk aangehaald in Johannes hoofdstuk 19. In Zacharia staat ‘Mij’ in plaats van ‘Hem’. In Johannes hoofdstuk 19:34 en 37 gaat het over het moment waarop Jezus aan het kruis werd doorstoken en er water en bloed uit Zijn zijde stroomden. Johannes zei dat dit gebeurde opdat vervuld zou worden:

En verder zegt een ander Schriftwoord: Zij zullen zien op Hem Die zij doorstoken hebben.

JOHANNES 19:37

Het doorsteken in dit vers is dus duidelijk het doorsteken van Jezus aan het kruis. Nu betekent dit niet noodzakelijk dat ze Hem aanschouwen terwijl Hij aan het kruis hangt, want:

Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene. Op die dag zal in Jeruzalem de rouwklacht groot zijn, zoals de rouwklacht van Hadad-Rimmon in het dal van Megiddo.

ZACHARIA 12:10-11

kan verwijzen naar een doorsteken dat eerder plaatsvond dan het moment waarop ze kijken. Niettemin is het Jezus Die bedoeld wordt als Degene Die doorstoken is. Ze zullen Hem aanschouwen en ze zullen rouwen. Als dit in de toekomst ligt, is het zeker iets wat nog niet gebeurd is. Maar is er niet een moment geweest waarop de Geest werd uitgestort over de inwoners van Jeruzalem? Over allerlei Joodse families, die in feite vanuit het hele Romeinse Rijk bijeengekomen waren, en over mannen en vrouwen, echtgenoten en echtgenotes?

13

Pinksteren als vervulling van de Geestbelofte

Dat is, als ik het me goed herinner, gebeurd op de Pinksterdag in Handelingen hoofdstuk 2. Dat was de uitstorting van de Geest over de inwoners van Jeruzalem. Toen Petrus het uitlegde, zei hij:

Maar dit is wat gesproken is door de profeet Joël:

HANDELINGEN 2:16

Hij zegt:

En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen.

HANDELINGEN 2:17

De oude mannen zullen dromen krijgen; de jonge mannen zien visioenen.

Dit zijn de mannen en de vrouwen, mensen van alle rangen en standen: je oude mannen, je jonge mannen, je dienaren. Met andere woorden, ook Joël spreekt over God Die Zijn Geest uitstort. God Die Zijn Geest uitstort over mensen van alle rangen en standen, mannen en vrouwen, hooggeplaatste en laaggeplaatste mensen, over alle vlees. Joël zei dat God dat zou doen, en dat is wat Zacharia zegt dat God zal doen. Het verschil is dat het Nieuwe Testament de woorden van Joël aanhaalt en zegt dat ze met Pinksteren vervuld werden. Het is onwaarschijnlijk dat Zacharia een andere gebeurtenis op het oog heeft, want veel profeten spraken over het tijdperk van de Messias als het tijdperk van de Heilige Geest. Ze gebruikten de term 'tijdperk van de Messias' of 'tijdperk van de Heilige Geest' niet, maar ze spraken wel over God Die Zijn Geest over Zijn volk uitstort.

14

Israëls herstel en bekering door de Geest

Bedenk dat Ezechiël het dal met de dorre beenderen had gezien. Het waren niets anders dan verspreid liggende menselijke beenderen, en ze werden in twee fasen hersteld. In de eerste fase begonnen de beenderen te ratelen en zich samen te voegen tot geraamten, waarop vlees en huid en haar verschenen. Ezechiël zei dat ze daar allemaal stonden, net als een leger, maar er was geen adem in hen. Ze leefden niet. Toen profeteerde hij tot de wind, of tot de geest, en er kwam adem in hen, en ze kwamen tot leven.

Dat visioen staat in Ezechiël hoofdstuk 37, en hij legt het uit. Hij zegt dat dit is wat God gaat doen. Hij zal Israël weer bijeenbrengen. Ze zijn op dat moment in Babel en ze zijn zonder hoop. Ze zeggen:

Toen zei Hij tegen mij: Mensenkind, deze beenderen zijn heel het huis van Israël. Zie, ze zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vergaan, wij zijn afgesneden!

EZECHIËL 37:11

Maar Hij zegt:

Ik zal jullie terugbrengen naar jullie land. Ik zal jullie weer bijeenbrengen.

EZECHIËL 37

En dat deed Hij. In de tijd van Zerubbabel bracht Hij hen inderdaad weer bijeen in het land. Hij bracht het volk inderdaad weer bijeen. Maar er was nog een volgende fase. Hij moest Zijn Geest over hen uitstorten. Het volk werd in de dagen van Zerubbabel weer bijeengebracht, maar de uitstorting van de Geest, de tweede fase die hen tot leven zou brengen, had nog niet plaatsgevonden. En die vond wel plaats met Pinksteren.

De profeten zagen de terugkeer van de ballingen uit Babel en de komst van de Messias en het tijdperk van de Geest als één geheel, of als twee fasen van één gebeuren. Israël werd dus in de dagen van Zacharia weer bijeengebracht, maar de Geest werd pas met Pinksteren uitgestort. Joël sprak erover, Zacharia sprak erover, en andere profeten ook. Jesaja sprak erover dat Hij Zijn Geest zou uitstorten. Hij zegt:

Totdat over ons uitgegoten wordt de Geest uit de hoogte. Dan zal de woestijn tot een vruchtbaar veld worden en het vruchtbare veld zal als een woud beschouwd worden.

JESAJA 32:15

enzovoort. Dat wil zeggen dat de geestelijke wildernis geestelijk vruchtbaar wordt door de vrucht van de Geest. Dit zijn beelden die de profeten gebruikten om te spreken over het messiaanse tijdperk. Dat is het tijdperk waarin de Geest aan het volk van God wordt geschonken. Dat is, geloof ik, wat hier wordt geprofeteerd.

Op de Pinksterdag werd de Geest uitgestort over de inwoners van Jeruzalem. Eerst over de honderdtwintig in de bovenzaal. Toen Petrus vervolgens predikte, kwam de overtuiging van de Geest over de menigte. Ze zagen voor hun geestesoog, ze zagen in hun geweten, Hem Die ze doorstoken hadden. Ze zagen dat Hij de Messias was. Ze zagen dat ze Hem doorstoken hadden. Ze werden in hun hart getroffen en zeiden:

Wat moeten we doen?

Petrus riep hen op tot bekering.

Dit was, geloof ik, wat Zacharia voorspelt: de uitstorting van de Geest, hun besef dat ze de Messias doorstoken hebben, hun huilen daarover en hun bekering. Er wordt gesproken over rouwen enzovoort. Bekering en rouw worden vaak met elkaar verbonden, en ik denk dat hier op bekering wordt bedoeld. Dat is wat deze mensen deden. Toen ze zeiden:

Mannen, wat moeten we doen?

zei Petrus namelijk:

En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.

HANDELINGEN 2:38

Ik geloof dus dat dit een verwijzing is naar Pinksteren, niet naar iets in de toekomst.

15

De bron tegen zonde en onreinheid

Dan gaat het in hoofdstuk 13 verder, in vers 1:

Op die dag zal er een bron geopend worden voor het huis van David en voor de inwoners van Jeruzalem tegen de zonde en tegen de onreinheid.

ZACHARIA 13:1

Een bron die zonde en onreinheid reinigt. Wat voor bron zou dat kunnen zijn? Het is beslist geen waterbron, want daarmee kun je zonde en onreinheid niet reinigen. Natuurlijk is het het bloed van Christus dat alle zonde reinigt. Al is het niet ondenkbaar dat degenen die door het bloed van Christus gereinigd worden, ook in het doopvont gewassen werden. Dat er een bron geopend werd, zoals Petrus zei:

Kom tot inkeer en laat je allemaal dopen.

Ze gingen het lichaam van Christus binnen. Ze kwamen door de doop de gemeente binnen. Maar ik weet niet zeker of dit naar de doop verwijst. Het verwijst in ieder geval óf naar het bloed van Jezus, die bron die uit Hem stroomde, uit Zijn handen en Zijn voeten en Zijn zijde, en die diende om zonde te reinigen. Of het zou kunnen verwijzen naar het behoud dat daaruit voortkomt en waaraan ze op de Pinksterdag door de doop deel kregen, nadat de Geest over hen was uitgestort. Hoe dan ook, voor de vervulling van deze reiniging, deze uitstorting van de Geest, dit rouw bedrijven hoeven we niet verder te kijken dan de Pinksterdag.

Als iemand wil zeggen dat dit over een herhaling hiervan in de eindtijd gaat: er zijn zeker mensen die zeggen dat er nog een Pinksteren zal komen. We zien uit naar nog een Pinksteren in de eindtijd. Dat is iets wat mensen heel vaak verwachten. Dan denk ik: op grond waarvan? Op grond van dit vers? Waarom zou je, nu deze voorspelling er is, uitzien naar nog een Pinksteren in de eindtijd, terwijl er na deze voorspelling een eerste Pinksteren heeft plaatsgevonden? Als dit vers met Pinksteren al vervuld is, waarom zou je dan uitzien naar een tweede Pinksteren als de vervulling ervan? Dat

slaat nergens op. Hij voorspelt hier geen twee verschillende gelegenheden zoals deze. Als mensen op grond van dit vers nog een Pinksteren verwachten in de laatste dagen, dan moet Pinksteren toch zijn wat hier beschreven wordt? Een Pinksteren. Je hebt er maar één nodig. Er wordt in de Schrift geen melding gemaakt van twee Pinksterfeesten, maar van één Pinksteren. Dit is dat Pinksteren, geloof ik.

De mensen, het overblijfsel van Israël, werden bij die gelegenheid van hun zonden gereinigd door tot Christus te komen. Hun geweten werd geraakt, ze werden door de Geest overtuigd van zonde. Ze bekeerden zich. Ze werden gedoopt. Ze kwamen in Christus. Ze ontvingen de reiniging van die bron die God opende tegen zonde en onreinheid.

16

Afgoderij en misleidende profeten verdwijnen

De verzen 2 tot en met 6 zijn echt interessant en in zekere zin grappig. Er zit haast een beetje humor in, en ze beschrijven de gevolgen van deze bekering en reiniging. Waar het volk Israël in de tijd van het Oude Testament altijd door besmet was geweest, vooral vóór de Babylonische ballingschap, was afgoderij. De valse goden hadden hun valse profeten, en dus waren de profeten van die afgoden altijd verbonden met afgoderij. Toen Izebel de aanbidding van Baäl naar Samaria bracht, naar het noordelijke koninkrijk, kwamen er vierduizend profeten van Baäl mee. Overal waar een god is, is een godsdienst. Waar een godsdienst is, zijn een priesterschap en profeten, en dat zijn valse profeten.

Deze passage spreekt heel negatief over profeten. De term 'valse profeten' wordt niet gebruikt, maar dat hoeft ons niet van ons stuk te brengen. Het Oude Testament gebruikt de term 'valse profeten' nooit. De uitdrukking 'valse profeten' komt in het

Oude Testament niet voor. We lezen wel dat er in de tijd van het Oude Testament valse profeten waren, maar dat lezen we in het Nieuwe Testament. In 2 Petrus 2:1 gaat het over de tijd van het Oude Testament. Petrus zegt:

Maar er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn, die heimelijk verderfelijke afwijkingen in de leer zullen invoeren. Daarmee verloochenen zij zelfs de Heere, Die hen gekocht heeft, en brengen zij een snel verderf over zichzelf.

2 PETRUS 2:1

Jezus zei:

Maar wees op uw hoede voor de valse profeten, die in schapenvacht naar u toe komen maar van binnen roofzuchtige wolven zijn.

MATTHEÛS 7:15

1 Johannes 4, vers 1 tot en met 4, waarschuwt dat er veel valse profeten de wereld in zijn gegaan.

Het Nieuwe Testament verwijst vaak naar valse profeten. Het Oude Testament doet dat ook, maar noemt hen geen valse profeten. Het noemt hen gewoon profeten. Ware en valse profeten worden in het Oude Testament van elkaar onderscheiden op grond van de god die ze vertegenwoordigen. Maar ze worden allemaal profeten genoemd. Er waren profeten van Baäl. De Bijbel zegt niet 'valse profeten van Baäl', maar we weten dat ze vals waren omdat ze een valse god dienden.

Hier wordt naar profeten verwezen, en daarmee worden beslist valse profeten bedoeld. Dat kunnen we inderdaad zien, ook al worden ze gewoon profeten genoemd. En dat kan verwarrend zijn, want Zacharia was tenslotte zelf een profeet. Wat is er mis met profeten? Maar hier wordt over profeten gesproken als iets wat godvrezende mensen niet kunnen verdragen. Ze zullen geen profeten meer dulden. De profeten die

ze op het oog hebben, zijn de profeten die de aanbidding van afgodische goden bevorderen. Je kunt zien dat hij die profeten op het oog heeft, want aan het eind van vers 4, waar het over deze profeten gaat, staat:

Op die dag zal het gebeuren dat die profeten beschaamd zullen worden, ieder vanwege zijn visioen, wanneer hij profeteert. Zij zullen geen haren mantel aantrekken om te liegen.

ZACHARIA 13:4

Hij heeft het dus over profeten die mensen misleiden.

Dat moeten we van tevoren weten, want als we vers 2 en verder gaan lezen, wordt er zo geringschattend over profeten gesproken. Ze zullen geen profeten meer dulden. We moeten uit de context begrijpen dat hij de profeten bedoelt die Israël op een dwaalspoor brengen, zoals de profeten die hen vóór de ballingschap op een dwaalspoor brachten. Wat hier wordt aangegeven, is dat ze in de nieuwe orde, wanneer ze door deze bron van hun zonde en onreinheid gereinigd zijn, geen andere goden zullen aanbidden. En ze zullen ook niet dulden dat iemand voorstelt andere goden te aanbidden. Ze zullen niet voor de valse profeten bezwijken.

Jezus zei tegen Zijn discipelen dat ze moesten oppassen voor valse profeten. Later zei Hij dat Hij de goede Herder was, en dat de schapen Zijn stem kennen en geen valse herders zullen volgen.

En wanneer hij zijn eigen schapen naar buiten gedreven heeft, gaat hij voor hen uit, en de schapen volgen hem, omdat zij zijn stem kennen. Maar een vreemde zullen zij beslist niet volgen, maar zij zullen van hem wegvlugten, omdat zij de stem van vreemden niet kennen.

JOHANNES 10:4-5

17

De valse profeet verbergt zijn verleden

In de tijd van het Nieuwe Testament kent de ware christen dus de stem van de Meester en duldt of volgt hij de valse profeten niet. Dit gegeven wordt hier voor ons uitgebeeld met een man die ooit een valse profeet was. Maar hij wil nu niet dat iemand dat weet, omdat er voor het volk van God een nieuw tijdperk is aangebroken waarin valse profetie niet wordt geduld. Waar hij in een vroeger tijdperk zijn brood verdiende en zijn reputatie opbouwde als valse profeet, zal hij nu niet meer worden geduld. Iemand die nu profeteert, zal worden gedood. Dat is natuurlijk ook wat er volgens Deuteronomium met een valse profeet moet gebeuren. In Deuteronomium 18 staat:

Een profeet die niet namens God spreekt, mag niet blijven leven.

DEUTERONOMIUM 18

Deze passage beschrijft hoe de ouders van een profeet hem doden als hij profeteert.

Er wordt gesproken over een bepaalde persoon tegen wie iemand zegt: 'Jij bent toch een profeet?' Hij zegt:

Maar hij zal zeggen: Ik ben geen profeet. Ik ben een man die het land bewerkt, omdat iemand mij daarvoor heeft geworven vanaf mijn jeugd.

ZACHARIA 13:5

Een man die vroeger profeet was, ontkent het omdat de samenleving het zo weinig duldt. Hij wil niet dat zijn verleden bekend wordt. Dat is hier de achtergrond, en ik denk dat vrijwel alle uitleggers het daarmee eens zullen zijn. Maar je moet begrijpen dat dit een verhaaltje is over een valse profeet die niet wil dat bekend wordt dat hij een valse profeet is geweest, omdat de samenleving hem niet meer zal dulden. Het illustreert dat het volk van God in het messiaanse tijdperk zo trouw aan God zal zijn

dat valse profeten zich maar beter kunnen verbergen. Ze kunnen maar beter niemand laten weten dat ze dat zijn, omdat de mensen hen niet zullen volgen zoals de Joden dat vroeger deden.

En zo gaat het:

Op die dag zal het gebeuren, spreekt de HEERE van de legermachten, dat Ik uit het land de namen van de afgoden zal uitroeien, zodat aan hen niet meer gedacht zal worden. Ja, ook de profeten en de onreine geest zal Ik uit het land wegdoen. En het zal gebeuren, wanneer iemand toch nog profeteert, dat zijn vader en moeder, die hem voortgebracht hebben, tegen hem zullen zeggen: Jij mag niet blijven leven, want je hebt leugens gesproken in de Naam van de HEERE. Zijn vader en moeder, die hem voortgebracht hebben, zullen hem doorsteken wanneer hij profeteert. Op die dag zal het gebeuren dat die profeten beschaamd zullen worden, ieder vanwege zijn visioen, wanneer hij profeteert. Zij zullen geen haren mantel aantrekken om te liegen.

ZACHARIA 13:2-4

Met het visioen waarvoor de profeet zich schaamt, wordt zijn vroegere loopbaan als profeet bedoeld. Vervolgens zegt hij dat hij geen profeet is, maar van jongs af aan op het land werkt. Zijn antwoord komt hierop neer:

‘Ik heb nooit een loopbaan als profeet gehad. Ik werk gewoon al op het land sinds ik een klein kind was.’

18

De wonden van de profeet zijn geen kruiswonden

Als men tegen hem zegt: Wat betekenen deze wonden aan uw handen? Dan zal hij zeggen: Dat ik geslagen ben in het huis van hen die mij liefhebben.

ZACHARIA 13:6

Dit vers 6 heeft christenen overal ertoe verleid om hierin een messiaanse verwijzing naar de wonden in Christus' handen te zien. Dat is het waarschijnlijk niet, en ik zal je vertellen waarom. Om te beginnen zijn de vertalers het er niet allemaal over eens dat dit überhaupt over wonden in handen gaat. Ik heb dit in verschillende vertalingen opgezocht, omdat ze allemaal verschillen. In de New American Standard Bible staat:

Wat zijn dat voor wonden tussen je armen?

In de Hebrew-English Interlinear staat:

Wat zijn dat voor wonden tussen je handen?

Dus niet in je handen, maar tussen je handen. De RSV en de ESV zeggen:

Wat zijn dat voor wonden op je rug?

De New RSV zegt:

Wat zijn dat voor wonden op je borst?

De NIV zegt, hier in het Nederlands weergegeven:

‘Wat zijn dat voor wonden op je lichaam?’

Tussen je handen, tussen je armen, op je rug, op je borst: dat zijn enkele suggesties voor wat hier wordt bedoeld. Het gaat niet noodzakelijk over de spijkergaten in de handen, zoals de bewoording van de New King James en de King James doet vermoeden.

Bovendien citeert het Nieuwe Testament veel uit Zacharia en uit dit gedeelte. Ook uit deze profetie van hoofdstuk 12 tot en met 14 staan talloze citaten in het Nieuwe Testament. Ze hebben Zacharia 13:6 nooit geciteerd en op Jezus toegepast. Dat is heel vreemd als ze dachten dat het over Hem ging, want ze doorzochten het Oude Testament maar al te graag om al die treffende profetieën te vinden die duidelijk over Jezus spraken. Zoals het in onze Bijbels is weergegeven, klinkt het alsof het over iemand gaat die gekruisigd is. Als ik een van de apostelen was en dit las, zou ik denken: ‘Die zal ik ook gebruiken. Want ze hebben Hem aan een kruis genageld, zoals ook geschreven staat. Ze zeiden:

Waar zitten die wonden in je handen?

,

Toch deden ze dat niet. Ze hebben dit niet geciteerd, en dat roept bij ons de vraag op: zou dit misschien niet over Jezus gaan? Let erop dat het in de context over een valse profeet gaat. Het is de valse profeet aan wie wordt gevraagd:

‘Wat zijn dat voor wonden tussen je handen, tussen je armen, op je rug, op je borst of op je lichaam?’ Hoe het ook precies vertaald moet worden. Dit is de man die geen ruwharig gewaad meer draagt om te misleiden. Hij geselt zichzelf niet meer en verwondt zichzelf niet meer zoals de valse profeten dat deden.

19

Littekens van afgoderij en een uitvlucht

Weet je nog hoe Elia de profeten van Baäl op de berg Karmel tegemoet trad? Ze sneden zichzelf en dergelijke. Dat was wat deze valse goden van hun profeten eisten: dat ze zichzelf verminkten en geselden, enzovoort. Deze man in dit verhaal lijkt op de een of andere manier nog steeds littekens op zijn lichaam te hebben, op zijn onderarmen of op zijn rug of zijn borst, ergens op zijn lichaam. Hij heeft littekens waarvan we volgens mij moeten begrijpen dat ze zijn overgebleven uit zijn vroegere loopbaan als valse profeet. Wanneer ze zeggen:

Maar als je geen profeet was, hoe kom je dan aan al die wonden?

geeft hij wat veel uitleggers als een ontwijkend antwoord beschouwen:

Die heb ik opgelopen bij mijn vrienden thuis.

Hoe gebeurt zoiets? Het klinkt je misschien vreemd in de oren, en misschien klinkt het zelfs bijna grappig. Maar de meeste uitleggers denken dat hij zegt: 'Ik was op een feest bij een vriend thuis, en het liep een beetje uit de hand. Er ontstond een vechtpartij, en ik raakte gewond, enzovoort, en daar komen deze littekens vandaan.' Met andere woorden, het is geen realistisch antwoord, maar het is een wanhopig antwoord. Hij wil niet toegeven dat hij een valse profeet is geweest, want dan wordt hij waarschijnlijk gedood of de stad uitgejaagd. Dus komt hij uit wanhoop met een onzinnig antwoord.

Iemand zou kunnen zeggen: 'Nou, dat lijkt me geen erg redelijke manier om dit te begrijpen.' Wat is dan een redelijke manier om het te begrijpen? Dat is het probleem. Deze passage is wat merkwaardig, want het gaat hier over iedereen die profeteert in de periode waarover we het hebben. Niemand zal hem welgezind zijn, zoals men dat vóór de Babylonische ballingschap was. Ze zullen hem buitengewoon onwelgezind zijn.

20

Trouw aan God boven familiebanden

Het idee dat de vader en moeder van de profeet hem zullen doorsteken en zeggen:

En het zal gebeuren, wanneer iemand toch nog profeteert, dat zijn vader en moeder, die hem voortgebracht hebben, tegen hem zullen zeggen: Jij mag niet blijven leven, want je hebt leugens gesproken in de Naam van de HEERE. Zijn vader en moeder, die hem voortgebracht hebben, zullen hem doorsteken wanneer hij profeteert.

ZACHARIA 13:3

komt eigenlijk uit Deuteronomium 13, vers 6 en verder. Daar gebiedt God dat zelfs naaste familieleden zo ijverig voor God moeten zijn dat ze een naast familielid moeten doden als dat hen bij God vandaan probeert te leiden. Er staat in Deuteronomium 13:6:

Wanneer uw broer, de zoon van uw moeder, of uw zoon, of uw dochter, of uw innig geliefde vrouw, of uw boezemvriend u in het geheim aanspoort door te zeggen: Laten we andere goden gaan dienen, die u niet kent, u niet en ook uw vaders niet, uit de goden van de volken die rondom u zijn, dicht bij u of ver bij u vandaan, van het ene einde van de aarde tot het andere einde van de aarde, bewillig er dan niet in en luister niet naar hem! Laat uw oog hem niet ontzien, heb geen medelijden en houd hem niet verborgen. Integendeel, u moet hem zeker doden. Eerst moet uw eigen hand zich tegen hem keren om hem ter dood te brengen, daarna de hand van heel het volk.

DEUTERONOMIUM 13:6-9

Met andere woorden, afgoderij is een van die misdrijven in Israël waarop de doodstraf staat, waarvoor je terechtstelling verdient. Dat was de gevaarlijkste zonde die Israël kon begaan. Iedereen die zelfs maar in het geheim zei: 'Laten we wat afgoden gaan aanbidden', bracht de hele natie in gevaar. Zulke mensen mochten niet blijven leven. Zelfs als het iemand is van wie je houdt, zelfs als het een naast familielid is, moet je God trouwer zijn dan je familieleden.

Bedenk dat Jezus zei:

Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

MATTHEÛS 10:37

Dat is de gedachte. God zei hetzelfde:

Je mag niet meer van je familie en je beste vriend, die als een deel van jezelf is, houden dan van Mij. Als ze je bij Mij vandaan proberen te trekken om andere goden te aanbidden, is dat onaanvaardbaar.

21

Gemeentetucht en ijver voor Gods verbond

In het Oude Testament werden mensen om zulke dingen gedood. Natuurlijk geeft het Nieuwe Testament geen toestemming om mensen vanwege zonden te doden. Het oudtestamentische Israël was een theocratie, een daadwerkelijke aardse overheid met wetten en rechtbanken en straffen, enzovoort. Daar moesten ze Gods wetten houden, anders kregen ze strafrechtelijke sancties opgelegd. In de gemeente hebben we geen strafrechtelijke sancties. We sluiten mensen wel uit de gemeente uit, als het goed is. We oefenen wel gemeentetucht uit wanneer mensen verkeerde dingen doen.

Maar de gedachte hier wordt uitgedrukt met taal uit het Oude Testament over hoe het eruitziet wanneer een gemeenschap van gelovigen afgoderij en valse profeten niet verdraagt: de gedachte dat ze hen ter dood moeten brengen. Hij wijst erop dat Gods volk eindelijk die ijver en trouw aan God zal hebben die het had moeten hebben, precies die ijver die Deuteronomium voorspelde. Een zoon of een dochter die je op een dwaalspoor brengt: de ouders moeten de eersten zijn om hem te doorsteken en te doden.

Ik weet niet of dit ooit echt gebeurd is, of dat het ooit de bedoeling was dat dit zou gebeuren, of dat dit gewoon Gods manier is om nadruk te leggen. Het lijkt erop dat er in de meeste gevallen, als dit echt in praktijk werd gebracht, niet erg veel mensen zouden zijn die je tot afgoderij probeerden te verleiden. De Joden waren nooit gehoorzaam genoeg om het te doen. Maar als ze het wel deden, zou dat gedrag waarschijnlijk zijn gestopt. Het zou waarschijnlijk maar één keer hoeven te gebeuren. Iemand zei: 'O, ik stelde het voor, en jongens, toen werd ik gedood. Goed, dus ik denk dat ik dat maar niet nog eens doe.' En iedereen die dit zag gebeuren evenmin.

Maar hier wordt geen werkelijk geval beschreven. Het beschrijft wel een werkelijke houding van het volk van God, dat even ijverig is als het altijd had moeten zijn om het verbreken van het verbond niet te dulden, het achternalopen van andere goden niet te dulden, het verraden van God niet te dulden. Zo onverdraagzaam daartegenover dat het al de dood waard wordt geacht om ook maar de suggestie te fluisteren, om een valse profeet van een andere god te zijn en mensen te proberen te verleiden. Dit geeft dus eenvoudig een heel levendige beschrijving van de houding van de nieuwe gemeenschap van de Messias, het volk van het nieuwe verbond. Zij zullen niet zo slap zijn als de Joden waren in het dulden van afgoderij. Integendeel, zij zullen die volstrekt niet dulden, zelfs als hun eigen kind hen op een dwaalspoor brengt of een valse profeet is. Zij zullen tegenover dat kind doen wat juist is en familiegevoelens niet in de weg laten staan. Nogmaals, ik denk dat Jezus, wanneer Hij zegt:

Als je meer van je vader of moeder houdt dan van Mij, of meer van je vrouw of kinderen dan van Mij, ben je Mij niet waard.

daarmee misschien voor Zijn discipelen het beginsel verwoordt dat hier in wat aanschouwelijker, wat overdreven bewoordingen wordt uitgesproken.

22

De valse profeet neemt Amos' woorden over

Maar het is niet alleen zo dat ze valse profeten zullen doden. Voormalige valse profeten die dat niet meer doen, zullen dat willen verbergen. Als iemand zegt: 'Was jij een valse profeet?', zullen ze zeggen: 'Nee, ik ben nooit zo iemand geweest, heb dat nooit gedaan. Ik ben van jongs af aan boer geweest.' Interessant genoeg is de uitspraak die ze zullen doen:

Op die dag zal het gebeuren dat die profeten beschaamd zullen worden, ieder vanwege zijn visioen, wanneer hij profeteert. Zij zullen geen haren mantel aantrekken om te liegen. Maar hij zal zeggen: Ik ben geen profeet. Ik ben een man die het land bewerkt, omdat iemand mij daarvoor heeft geworven vanaf mijn jeugd.

ZACHARIA 13:4-5

precies wat een ware profeet bij een bepaalde gelegenheid heeft gezegd.

Je herinnert je misschien Amos 7:14:

Toen antwoordde Amos en zei tegen Amazia: Ik ben geen profeet en ik ben geen profetenzoon, maar ik ben veehouder en moerbeikweker.

AMOS 7:14

De spreker leest in zijn Engelse vertaling van Amos 7:14 'I was no prophet' ('Ik was geen profeet'). De hierboven aangehaalde HSV heeft 'Ik ben geen profeet'. Zijn uitleg hieronder sluit aan bij de verleden tijd in zijn Engelse vertaling.

Natuurlijk ontkent hij hier niet dat hij nu een profeet is, maar hij zegt:

Dat was ik niet.

Hij zegt het niet omdat het een schande zou zijn om er een te zijn. Hij zegt het omdat het echt waar is. Hij was het niet. Hij koos er niet voor om profeet te worden. Hij was een gewone landarbeider, en toen riep God hem om profeet te worden. Dat is wat hij vervolgens zegt:

De HEERE haalde mij echter achter de kudde vandaan en de HEERE zei tegen mij: Ga heen, profeteer tegen Mijn volk Israël!

AMOS 7:15

Amos zei dus daadwerkelijk:

Ik was geen profeet. Ik was gewoon een boer, maar nu ben ik profeet, omdat God me heeft geroepen en me heeft gezegd dat ik moest gaan profeteren.

Blijkbaar zullen voormalige valse profeten zijn woorden overnemen:

Maar hij zal zeggen: Ik ben geen profeet. Ik ben een man die het land bewerkt, omdat iemand mij daarvoor heeft geworven vanaf mijn jeugd.

ZACHARIA 13:5

Het is een directe weerklank van de woorden van Amos, al is het verschil dat Amos de waarheid sprak en zich er niet voor schaamde dat hij profeet was. Hij zei het niet als afleidingsmanoeuvre, om te doen alsof hij niet was wat hij was. Hij was werkelijk gewoon een boer. Maar bij deze mannen krijg je de indruk dat ze werkelijk valse profeten waren, maar nu proberen te doen alsof ze dat niet waren.

23

De geslagen Herder en het oordeel over Israël

Dan hebben we in vers 7 dit vers dat duidelijk over Jezus spreekt. Er staat:

Zwaard, ontwaak tegen Mijn Herder en tegen de Man Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE van de legermachten. Sla die Herder en de schapen zullen overal verspreid worden. Maar Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden.

ZACHARIA 13:7

De spreker leest in zijn Engelse vertaling 'turn My hand against the little ones' ('Mijn hand tegen de kleinen keren'). De aangehaalde HSV heeft 'Mijn hand tot de kleinen wenden'. Zijn uitleg als oordeel sluit aan bij het Engelse 'against'.

De kleinen zouden de mensen van Israël zijn. Nadat zij Jezus hebben geslagen, zal God Israël oordelen.

Het zal gebeuren, spreekt de HEERE, dat in heel het land twee derde ervan uitgeroeid zal worden en de geest zal geven, en een derde ervan zal overblijven. Ik zal dat derde deel in het vuur brengen en het louteren, zoals men zilver loutert. Ik zal het beproeven, zoals men goud beproeft. Het zal Mijn Naam aanroepen en Ik zal het verhoren. Ik zal zeggen: Dit is Mijn volk; en zij zullen zeggen: De HEERE is mijn God.

ZACHARIA 13:8-9

De Herder zal worden gedood. Dat is Jezus. Aangezien Jezus dit in Mattheüs 26:31 aanhaalt en zegt dat dit vannacht vervuld zal worden, is het een tamelijk onmiskenbare tijdsaanduiding voor de vervulling van deze specifieke profetie. Nadat zij de Messias hebben gedood, is het volgende waarover we lezen dat God Zijn hand zal keren tegen de kudde, tegen Israël, omdat zij hun Koning hebben verworpen.

Dit is eigenlijk zo ongeveer waar hoofdstuk 11 ophield. Zij verwierpen hun Herder, dus zal God een wrede herder brengen om hun hoeven uiteen te scheuren en hen te verslinden. Dat betekent dat Hij, omdat zij niet voor de goede Herder kozen, een slechte herder zal brengen. Die slechte heerser zal Rome zijn, dat hen heel slecht zal behandelen en hen zal vernietigen. Daar eindigde de profetie in de vorige groep, hoofdstuk 11. We hebben nu datzelfde punt bereikt, maar het gaat verder en geeft meer bijzonderheden.

24

Het overblijfsel ontkomt aan het jaar 70

Dit gedeelte van Zacharia 13, aan het einde en doorlopend in hoofdstuk 14, gaat naar mijn mening over het jaar 70 na Christus en het daaropvolgende tijdperk. Dat is natuurlijk het tijdperk waarin wij leven. Ik geloof dat we, wanneer we bij hoofdstuk 14 komen, zullen zien dat het jaar 70 na Christus, de verwoesting van Jeruzalem, wordt beschreven samen met de profetie over het nieuwe Jeruzalem, de gemeente, het geestelijke Jeruzalem, dat voortbestaat en God op zuivere wijze aanbidt. Nadat het oude Jeruzalem is verwoest, aanbidt het nieuwe Jeruzalem, de christelijke gemeente, God in geest en waarheid. We zullen zien, en ik zal aantonen, vooral aan de hand van citaten uit het Nieuwe Testament, dat dit is waar hoofdstuk 14 over gaat.

Nogmaals, de meeste uitleggers willen hoofdstuk 14 laten gaan over Armageddon en de wederkomst van Christus en het duizendjarig rijk. Ik geloof niet dat ze de verhaallijn goed genoeg volgen. Omdat ze dat doen, lezen ze hoofdstuk 13, vers 8 en 9, waar gesproken wordt over:

Twee derde zal worden weggevaagd en sterven, maar een derde zal overblijven.

Het overblijfsel zal overleven.

Volgens mij verwijst dit naar het oordeel dat in het jaar 70 na Christus over Israël kwam. De meerderheid viel ten prooi aan de Romeinse invasie. Ze kwamen daadwerkelijk om door het zwaard, werden in de tempel verbrand of werden als slaven in gevangenschap weggevoerd naar alle landen. Ongeveer twee derde, wat niet letterlijk is. Het zou kunnen, maar je hoeft het niet als letterlijk op te vatten. Twee

derde betekent eenvoudigweg een meerderheid. Een derde betekent een aanzienlijke minderheid. En als dat zo is, dan was dat derde deel, die minderheid, dat overblijfsel dat overbleef, natuurlijk dat deel van Israël dat Jezus volgde: de christelijke Joden.

We hebben dit al eerder gezegd: de christelijke Joden ontsnapten. Ze waren niet in Jeruzalem toen het in handen van de Romeinen viel. Ze werden niet zoals de anderen in gevangenschap weggevoerd. Ze ontsnapten. De Heere had hen van tevoren gewaarschuwd om te vluchten, en ze vluchtten naar Pella. Dit is in de geschiedschrijving vastgelegd. De christelijke Joden zijn dus het derde deel dat bewaard bleef, dat niet vernietigd werd. Zij bleven. Ze bleven in Jeruzalem. Dat wil zeggen, zij zijn wat er van Jeruzalem overbleef en wat het nieuwe Jeruzalem werd, het overblijfsel.

Dus dat een overblijfsel dat Jezus volgde overleefde, en dat het oordeel over de andere twee derde kwam, verwijst eenvoudigweg naar het feit dat de meerderheid van de Joden onder dit zware oordeel zal komen wanneer God Zijn hand tegen hen keert. Alleen een minderheid zal bewaard blijven en van dat oordeel gevrijwaard worden. En dat is ook gebeurd.

25

Kritiek op de uitleg over de grote verdrukking

Nu wil ik zeggen dat degenen die dit als toekomstig zien, de aanhangers van de bedelingenleer, hierin een verwijzing zien naar iets wat tijdens de grote verdrukking zal gebeuren. Zij geloven dat de antichrist tijdens de grote verdrukking de Joden zal vervolgen. Overigens wordt er in het boek Zacharia helemaal geen antichrist genoemd. Toch geloven ze dat dit daarover gaat. De antichrist zal de Joden vervolgen, met als gevolg dat twee derde van de Joden in Jeruzalem of in Israël gedood zal worden. Ze vatten dit heel letterlijk op. Twee derde zal sterven. Slechts een derde zal overleven. Ze geloven dat het derde deel dat overleeft, zal zijn als de 144.000, degenen die God bewaart, degenen die zich aan het einde van de grote verdrukking tot Christus keren, enzovoort.

Maar ze geloven dus werkelijk dat twee derde van de wereldwijde Joodse bevolking tijdens de grote verdrukking in Israël gedood zal worden. Dit zijn dezelfde mensen die ons aanraden om de Joden te helpen naar Israël te gaan. Dit zijn de mensen die ons vragen om bij te dragen aan de vliegtickets om Joden vanuit Polen en Rusland naar Israël te laten vliegen. Waarom? Zodat twee op de drie daar kunnen sterven? Het is een heel vreemde mentaliteit, want ze willen dat de Joden daarheen gaan omdat het de eindtijd is, en ze willen de Bijbelse profetieën in vervulling zien gaan.

Wat is precies de vervulling waar ze naar uitzien? De vernietiging van twee derde van de Joodse bevolking in Israël. Dat is wat dit volgens hen voorspelt, en dat is waar ze naar uitzien. Is er een antisemitisch standpunt denkbaar dan dat? Zelfs Hitler heeft geen twee derde gedood. Maar aanhangers van de bedelingenleer geloven dat God ervoor zal zorgen dat de antichrist dat wel doet. Dus laten we die Joden daarheen brengen, zodat dit kan gaan gebeuren. Laten we de zaak op gang brengen, zodat Jezus kan terugkomen. Wat een mentaliteit. En toch is dit de verwachting binnen de bedelingenleer, en ze halen die hieruit. Dit is de passage op grond waarvan ze geloven dat twee derde van de Joden tijdens de grote verdrukking in Israël gedood zal worden.

Ik geloof niet dat dit daarover gaat. Ik geloof dat de meerderheid van de Joden inderdaad onder Gods oordeel kwam. Een groot aantal van hen werd op allerlei manieren gedood, door het zwaard en door de vlammen, enzovoort. En de rest werd als slaven in gevangenschap weggevoerd. Maar het derde deel dat bewaard blijft, is de gemeente die daaraan ontsnapte. Dus Jeruzalem kwam in het jaar 70 na Christus ten einde. De tempel werd verbrand.

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ziet u dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: hier zal niet één steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden.

MATTHEÛS 24:2

Er bleef zelfs geen noemenswaardig aantal Joden in het land achter. Iedereen die het overleefde, werd weggevoerd.

26

Maleachi over het louterende oordeel

Maar over de christelijke Joden, het derde deel dat overleefde, wordt hier iets gezegd. Er staat:

‘Ik zal dat derde deel brengen’ — dat ene derde deel, dat zijn de christenen — ‘door het vuur. Ik zal hen louteren zoals zilver gelouterd wordt en hen beproeven zoals goud beproefd wordt.’

Ken je Schriftgedeelten die misschien spreken over christenen die beproefd en gelouterd worden als zilver en goud? Daar zijn er eigenlijk heel veel van. Een ervan staat bij de enige profeet die na Zacharia nog overblijft, Maleachi.

In Maleachi 3, vers 1 tot en met 3, staat:

Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten. Maar wie zal de dag van Zijn komst verdragen? Wie zal bij Zijn verschijning standhouden? Want Hij is als vuur van een edelsmid, en als zeep van de blekers. Hij zal zitten als iemand die zilver smelt en reinigt: Hij zal de Levieten reinigen en hen zuiveren als goud en zilver. Dan zullen zij de HEERE een graanoffer brengen in gerechtigheid.

MALEACHI 3:1-3

De engel die de weg bereidt, is Johannes de Doper. De zin over die wegbereider wordt in alle vier de evangeliën aangehaald en op Johannes de Doper toegepast.

De Heere Die vervolgens naar Zijn tempel komt, is Jezus.

Dit is geen vriendelijke komst. In wezen zegt hij dat God Johannes de Doper zal sturen om de mensen voor te bereiden, en dat Hij dat zal doen voordat God Jezus stuurt voor een heel onvriendelijke komst. Dit is volgens mij een verwijzing naar Christus' komst ten oordeel. Niet Zijn wederkomst en niet Zijn komst op aarde, maar de figuurlijke komst ten oordeel in het jaar 70 na Christus. Jezus kwam wel op aarde, maar dat lijkt hier te worden overgeslagen. En toen Johannes de Doper kwam, was zijn boodschap dat de vlammen van Gods oordeel op het punt staan de onvruchtbare bomen in Israël te verteren — dat wil zeggen de mensen die onvruchtbare bomen zijn — en het kaf.

Hij zegt:

Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden.

MATTHEÛS 3:12

Dat is het derde deel. En het kaf, dat de twee derde vormt:

Hij zal het verbranden met vuur dat niet te blussen is.

Johannes verwijst naar het oordeel dat binnen die generatie zal komen, waar Jezus later ook over sprak. Johannes was een boodschapper van oordeel en van bekering. Maleachi spreekt dus over de komst van Johannes en daarna over het oordeel. De Messias komt in toorn. Zijn aardse leven enzovoort wordt overgeslagen, zoals dat in veel profetieën gebeurt.

27

Een nieuw priesterschap door loutering

Maar wat zegt hij hier in Maleachi 3:2?

Maar wie zal de dag van Zijn komst verdragen? Wie zal bij Zijn verschijning standhouden? Want Hij is als vuur van een edelsmid, en als zeep van de blekers. Hij zal zitten als iemand die zilver smelt en reinigt: Hij zal de Levieten reinigen en hen zuiveren als goud en zilver. Dan zullen zij de HEERE een graanoffer brengen in gerechtigheid.

MALEACHI 3:2-3

De zonen van Levi zouden volgens mij naar het priesterschap verwijzen. Hij zal het priesterschap zuiveren. Hoe? Door de oude, verdorven priesters weg te doen, degenen die Jezus hebben gekruisigd, de overpriesters zoals Kajafas en Annas en de mensen van het Sanhedrin die de overpriesters waren. Hij zal het priesterschap zuiveren door de verachtelijke priesters weg te doen. En wat zal Hij doen? Hij zal een koninkrijk van priesters scheppen. Alle christenen zullen het priesterschap vormen om zuivere offers te brengen. Het staat hier niet in die bewoordingen, maar we weten dat het Nieuwe Testament het wel zo zegt.

Johannes kwam, daarna kwam Jezus, en daarna werd het priesterschap vervangen. Het priesterschap dat uit slakken bestond, werd verwijderd en het priesterschap dat uit zuiver goud bestond, bleef behouden. Dit was een tijd van loutering. Als je naar 1

Petrus hoofdstuk 1 kijkt, zie je dat hij precies deze taal van Zacharia gebruikt en die op ons toepast, of in elk geval op de christenen van zijn tijd. Hij zegt in 1 Petrus 1, vers 6 en 7:

Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd — als het nodig is — bedroefd door allerlei verzoekingën, opdat de beproeving van uw geloof — die van groter waarde is dan die van goud, dat vergaat en door het vuur beproefd wordt — mag blijken te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, bij de openbaring van Jezus Christus.

1 PETRUS 1:6-7

Je geloof wordt beproefd zoals goud door vuur wordt beproefd. God beproeft Zijn volk door beproeving en zuivert Zijn volk. Hij zuivert als het ware de zonen van Levi, de nieuwe gemeente, het nieuwe priesterschap, de nieuwe zonen van Levi.

Ik heb hier al op gewezen toen we het eerder over een andere passage in Zacharia hadden, maar Jesaja hoofdstuk 66 spreekt erover dat God sommigen neemt uit de heidenen die in de tijd van het Evangelie zijn binnengekomen. Hij zegt in Jesaja 66:21:

Ook zal Ik enigen uit hen tot priesters en Levieten aanstellen, zegt de HEERE.

JESAJA 66:21

Verwijzing gecontroleerd: de spreker noemde Jesaja 66:20, maar de bewoording is Jesaja 66:21 (zelfde hoofdstuk, ander vers).

Wie? De heidenen die in het voorgaande vers binnenkomen.

Ik zal het verdorven priesterschap en de verdorven Levieten vervangen. Ik zal nieuwe priesters en Levieten hebben. Dat is Jesaja 66, vers 20 en 21.

Dus Hij zuivert het priesterschap, Hij zuivert de zonen van Levi, doet de goddelozen weg in dat oordeel dat over Jeruzalem kwam, en Hij vervangt het door zuivere priesters die geestelijke offers brengen, heilig en welgevallig voor de Heere, zoals het Nieuwe Testament vaak zegt dat wij doen. Dit is de zuivering die wij ondergaan, terwijl wij zelf rein worden gemaakt zodat we op een reine manier geestelijke offers kunnen brengen.

28

God noemt het overblijfsel Zijn volk

Zacharia spreekt hierover, en dan zegt hij in de laatste regels van Zacharia 13:

Ik zal dat derde deel in het vuur brengen en het louteren, zoals men zilver loutert. Ik zal het beproeven, zoals men goud beproeft. Het zal Mijn Naam aanroepen en Ik zal het verhoren. Ik zal zeggen: Dit is Mijn volk; en zij zullen zeggen: De HEERE is mijn God.

ZACHARIA 13:9

Deze uitspraak, zij zullen zeggen:

Jij bent mijn God.

En Hij zegt:

Ik ga zeggen: jullie zijn Mijn volk.

Dit staat natuurlijk ook in Hosea 2, dat in het Nieuwe Testament wordt aangehaald.

Maar zodat je weet wat Hosea 2 in vers 23 zegt, Hosea 2:23 zegt:

In Nederlandse vertaling van de Engelse aanhaling:

‘Dan zal Ik haar voor Mijzelf in de aarde zaaien en Mij ontfermen over haar die geen ontferming had ontvangen. Dan zal Ik tegen hen die niet Mijn volk waren zeggen: Jullie zijn Mijn volk. En zij zullen zeggen: U bent mijn God.’

God zal tegen iemand zeggen:

Jullie zijn Mijn volk.

En zij zullen antwoorden:

Jij bent mijn God.

Dat is wat Zacharia zegt:

Het zal gebeuren, spreekt de HEERE, dat in heel het land twee derde ervan uitgeroeid zal worden en de geest zal geven, en een derde ervan zal overblijven. Ik zal dat derde deel in het vuur brengen en het louteren, zoals men zilver loutert. Ik zal het beproeven, zoals men goud beproeft. Het zal Mijn Naam aanroepen en Ik zal het verhoren. Ik zal zeggen: Dit is Mijn volk; en zij zullen zeggen: De HEERE is mijn God.

ZACHARIA 13:8-9

Het is hetzelfde als wat Hosea zei.

29

Joden en heidenen samen als Gods priestervolk

Maar Hosea wordt hierover in feite meer dan eens aangehaald, want in Romeinen hoofdstuk 9, vers 25 en 26, haalt Paulus dit aan als iets wat gaat over de heidenen die tot Christus komen:

Zoals Hij ook in Hosea zegt: Ik zal Niet-Mijn-volk noemen: Mijn volk, en de Niet-geliefde: Geliefde. En het zal zijn dat op de plaats waar tegen hen gezegd was: U bent Niet-Mijn-volk, daar zullen zij kinderen van de levende God genoemd worden.

ROMEINEN 9:25-26

Volgens Paulus heeft Hosea het over het opnemen van de heidenen in de gemeente. En mocht Paulus niet genoeg zijn, dan hebben we Petrus, die hetzelfde doet in 1 Petrus hoofdstuk 2. 1 Petrus 2, vers 9 en 10:

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, u, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.

1 PETRUS 2:9-10

Deze laatste zin is een citaat uit Hosea 2:23, dat we zojuist hebben bekeken.

Zij hadden geen ontferming ontvangen, maar zullen ontferming ontvangen. Zij waren niet Mijn volk, maar zullen Mijn volk zijn.

Deze profetieën in Hosea worden vervuld in ons, in de gemeente. En dat hetzelfde aan het einde van Zacharia 13 in iets andere woorden wordt uitgedrukt, wijst er sterk op dat het over dezelfde vervulling gaat. De gemeente bestaat uit degenen van wie God zal zeggen:

Dit zijn Mijn mensen.

En zij zullen zeggen:

De Heer is mijn God.

Nu ik toch bij 1 Petrus ben, zal ik nog op één ander ding wijzen. Hij zegt dit allemaal over ons in 1 Petrus 2. We hebben zojuist vers 9 en 10 gelezen. Daarin staat dat deze profetieën van Hosea in ons worden vervuld, en dus ook die van Zacharia, die hetzelfde zegt. Maar let eens op wat hij eerder in hetzelfde hoofdstuk zegt, in vers 5, 1 Petrus 2:5:

dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus.

1 PETRUS 2:5

Dat komt ook overeen met enkele van de andere passages die we hebben bekeken: dat Hij de zonen van Levi reinigt, dat er een nieuw priesterschap is, en dat alles. En dat maakt deel uit van de loutering. Hij loutert het priesterschap. En wij zijn nu een heilig priesterschap om geestelijke offers te brengen. Al deze begrippen zijn door het hele Nieuwe Testament heen verweven. Voorspellingen uit het Oude Testament, zinsneden en ideeën uit het Oude Testament zijn door de geschriften van de nieuwtestamentische schrijvers heen verweven als dingen die in de gemeente worden vervuld.

30

Van beschermd Jeruzalem naar verwoeste stad

En daarom ben ik ervan overtuigd dat het gedeelte dat we hebben behandeld, hoofdstuk 12 en 13 van Zacharia, zoals ik al zei, begint vóór de komst van Christus, met de overwinningen van de Makkabeeën. Daar beschermt God Jeruzalem, en is Jeruzalem als een zware steen voor iedereen die hem probeert te verplaatsen. Ze raken gewond wanneer ze hem proberen te verplaatsen. Maar dan komt de Messias. De Messias wordt geslagen, en de Geest wordt uitgestort over de inwoners van Jeruzalem, en er is een bron tegen zonde en onreinheid. En er is een gereinigd volk dat de ontrouw aan God, de afgoderij en de valse profeten niet zal verdragen die het vroegere Israël verdroeg en die hen zoveel moeilijkheden bezorgden.

En omdat de Herder wordt geslagen, keert God Zijn hand tegen de kleinen, de schapen, het volk Israël. En Hij laat de meerderheid van hen een verschrikkelijk oordeel ondergaan door vuur en verwoesting. Het andere derde deel voert Hij door het vuur en reinigt Hij. En Hij noemt hen Zijn volk, en zij zeggen dat Hij hun God is.

Als je kijkt naar de verwijzingen naar deze dingen in het Nieuwe Testament, is het naar mijn idee eigenlijk vanzelfsprekend. Dat dit in de gedachten van bepaalde mensen op de een of andere manier zou worden uitgesteld tot het einde van de wereld en het laatste hoofdstuk van de geschiedenis, lijkt zo onnodig. Want nadat Zacharia deze voorspellingen had gedaan, zijn al deze dingen uitgekomen volgens de nieuwtestamentische schrijvers en, in minstens één geval, volgens Jezus Zelf. Dus ik denk dat we kijken naar het begin, niet naar het einde, van de kerkgeschiedenis.

En wanneer we bij hoofdstuk 14 komen, springt het niet tweeduizend jaar vooruit. Kijk maar naar de openingsverzen. We zullen op dit moment niet op hoofdstuk 14 ingaan, maar kijk eens naar de openingsverzen. Er staat:

Zie, er komt een dag voor de HEERE waarop de buit, op u behaald, in uw midden zal worden verdeeld. Dan zal Ik alle heidenvolken verzamelen voor de strijd tegen Jeruzalem. De stad zal ingenomen worden, de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen verkracht worden. De helft van de stad zal in ballingschap wegtrekken, maar het overige van het volk zal niet uitgeroeid worden uit de stad.

ZACHARIA 14:1-2

Deze keer beschermt Hij de stad niet zoals Hij eerder deed.

Het overblijfsel van Israël. Maar zie je, dit is de verwoesting van Jeruzalem. Hij beschermt het niet. Hij geeft het over. De invallers komen binnen en verkrachten de vrouwen en verwoesten de stad. En wat zou dit anders kunnen zijn dan wat er daadwerkelijk is gebeurd?

Dit is één reden waarom ik hoofdstuk 14 lees als een beschrijving van gebeurtenissen die daadwerkelijk hebben plaatsgevonden. Ze vallen binnen het tijdsbestek waar de hele profetie in hoofdstuk 12, 13 en 14 naartoe werkt. Ik lees het dus niet als een beschrijving van het Armageddon aan het einde van de wereld. We zullen uitvoerig op hoofdstuk 14 ingaan en het boek op die manier afronden. Er zitten enkele echte moeilijkheden in hoofdstuk 14, maar we krijgen daarbij ook echt hulp vanuit het Nieuwe Testament.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Zacharia 9:1

- Zacharia 13:7
- Mattheüs 26:31
- Zacharia 12:1-3
- Zacharia 7:14
- Handelingen 2:5
- Zacharia 12:3
- Zacharia 12:4
- Richteren 7:20
- 2 Kronieken 20:21
- Zacharia 12:5-6
- Zacharia 3:2
- Zacharia 12:7-9
- 1 Samuel 18:25
- Zacharia 12:8
- Zacharia 12:9
- Romeinen 11:26
- Zacharia 12:10-11
- Zacharia 12:12-14
- Johannes 19:37
- Handelingen 2:16
- Handelingen 2:17
- Ezechiël 37:11
- Ezechiël 37
- Jesaja 32:15
- Handelingen 2:38
- Zacharia 13:1
- 2 Petrus 2:1
- Mattheüs 7:15
- Zacharia 13:4
- Johannes 10:4-5
- Deuteronomium 18
- Zacharia 13:5
- Zacharia 13:2-4
- Zacharia 13:6

- Zacharia 13:3
- Deuteronomium 13:6-9
- Mattheüs 10:37
- Zacharia 13:4-5
- Amos 7:14
- Amos 7:15
- Zacharia 13:8-9
- Mattheüs 24:2
- Maleachi 3:1-3
- Mattheüs 3:12
- Maleachi 3:2-3
- 1 Petrus 1:6-7
- Jesaja 66:21
- Zacharia 13:9
- Romeinen 9:25-26
- 1 Petrus 2:9-10
- 1 Petrus 2:5
- Zacharia 14:1-2

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.